

«Οι Ανίκητοι»

Θεατρικό σκετς

Οι ρόλοι:

Νικόλας

Ζοφρουά

Ρούφους

Έντ

Αλσέστ

Κλοτέρ -

Μπανανάκης & Μπανανίτσα

Δασκάλα

(Όλα τα παιδιά μαζί στο προαύλιο)

Ζοφρουά: Έχω μια καταπληκτική ιδέα!

Νικόλας: Για πες!

Ζοφρουά: Να φτιάξουμε μια συμμορία!

Ρούφους: Τι είναι συμμορία;

Αλσέστ: Χα! Δεν ξέρει τι είναι συμμορία!

Έντ: Εσύ μη γελάς μη σου δώσω καμία...

Μπανανάκης : Ναι, για τόλμα...

Κλοτέρ: Σταματήστε να πει ο Ζοφρουά ρε παιδιά...

Ζοφρουά: Διάβασα ένα βιβλίο που κάποιοι φίλοι κάνουν μια συμμορία και μετά κάνουν τρομερά πράγματα! Σώζουν τους φτωχούς και τιμωρούν τους κακούς και πολλά άλλα.

Νικόλας: Μα αυτό είναι καταπληκτικά ιδέα!

Δασκάλα: Τι είναι καταπληκτική ιδέα Νικόλα;

Κλοτέρ: Ωχ, η κυρία!

Δασκάλα: Αφήστε τα ωχ και τα ουχ και πείτε μου αμέσως τι ετοιμάζετε!

Νικόλας: Τίποτε κυρία... Αλήθεια...

Όλοι μαζί: Τίποτα, τίποτα!

Δασκάλα: Λοιπόν, ακούστε με καλά. Ο Διευθυντής δεν ανέχεται άλλες ιστορίες και αταξίες. Μου κάνει συνέχεια παρατηρήσεις για εσάς.. Θέλω να μου υποσχεθείτε ότι θα είστε φρόνιμοι.

Όλοι: Ναι, κυρία!

Δασκάλα: Και θα διαβάσετε...

Όλοι: Ναι, κυρία!

Δασκάλα: Και θα με ακούτε πάντα!

Όλοι: Ναι, κυρία!

Δασκάλα: Ωραία... Παίξτε τώρα ήρεμα και όταν χτυπήσει κουδούνι γρήγορα μέσα, έτσι;

(Όλοι κουνάνε καταφατικά το κεφάλι)

Ζοφρουά: Δεν έχουμε πρόβλημα. Θα βρεθούμε μετά το σχολείο στην αλάνα να παίξουμε την συμμορία. Θα έχουμε και σύνθημα.

Ρούφους: Τι σύνθημα;

Ζοφρουά: Όλες οι συμμορίες έχουν σύνθημα! Το δικό μας θα είναι «αδάμαστο θάρρος», εντάξει;

Όλοι: Αδάμαστο θάρρος!

(Ακούγεται κουδούνι και τρέχουν όλοι φωνάζοντας έξω από τη σκηνή)

(Στην αλάνα)

Ζοφρουά: Λοιπόν, εσύ θα κάθεσαι εδώ και θα ζητάς το σύνθημα, το θυμάσαι;

Αλσέστ: Εεεε... ναι... ναι, αδάμαστο θάρρος!

Ζοφρουά: Μπράβο!

Αλσέστ: Και αν δεν το ξέρουνε;

Ζοφρουά: Δεν θα τους αφήνεις να μπαίνουν βρε ανόητε!

Αλσέστ: Καλά... Να, έρχεται ο Ρούφους!

Ζοφρουά: Εγώ μπαίνω... και το νου σου στο σύνθημα!

Ρούφους: Αλό... τι κάνεις εδώ;

Αλσέστ: Πρέπει να μου πεις το σύνθημα. Αλλιώς δεν μπαίνεις.

Ρούφους: Και γιατί παρακαλώ;

Αλσέστ: Έτσι είπε ο αρχηγός.

Ζοφρουά: Ναι, έτσι πρέπει.

Ρούφους: Καλά. Αδάμαστο θάρρος.

Αλσέστ: Μπαίνεις!

(Έρχεται και ο Έντ και προσπαθεί να μπει)

Αλσέστ: Εεε! Πού πας;

Έντ: Γιατί; Λογαριασμό θα σου δώσω;

Αλσέστ: Το σύνθημα...

Εντ: Αδάμαστο θάρρος! Και κάνε πέρα μη σου δώσω καμιά...

Αλσέστ: Καλά μπαίνεις...

(Έρχεται ο Νικόλας)

Νικόλας: Αλό!

Αλσέστ: Νικόλα, είμαστε οι καλύτεροι φίλοι. Αλλά εγώ είμαι εδώ για το σύνθημα.

Νικόλας: Μα πως κάνεις έτσι! Αδάμαστο θάρρος.

Αλσέστ: Πέρνα...

(Έρχεται ο Μπανανάκης με την Μπανανίτσα)

Αλσέστ: Το σύνθημα...

Μπανανάκης: Αδάμαστο θάρρος. Έλα, Μπανανίτσα!

Αλσέστ: Μα που πάει η αδερφή σου; Δεν είπε το σύνθημα.

Μπανανίτσα: Εγώ πάω όπου πάει ο αδερφός μου!

(Έρχονται και όλοι οι υπόλοιποι)

Ζοφρουά: Δίκιο έχει ο Αλσέστ. Η συμμορία είναι για εμάς και όχι για την αδερφή σου.

Μπανανίτσα: Και γιατί παρακαλώ;

Νικόλας: Γιατί στη δικιά μας συμμορία δεν επιτρέπονται κορίτσια.

Μπανανάκης: Και γιατί αυτό;

Ρούφους: Γιατί τα κορίτσια όλο κλαίνε.

Μπανανίτσα: Αυτό δεν είναι αλήθεια! *(φεύγει κλαίγοντας)*

Ρούφους: Να, είδες;

Μπανανάκης: Αφού δεν δέχεστε την αδερφή μου θα φύγω και εγώ.

Νικόλας: Μα Μπανανάκη, εσύ είσαι στην παρέα.

Μπανανάκης: Δεν έχει σημασία. Αφού δεν είναι η αδερφή μου δεν θέλω να είμαι κι εγώ!

Ζοφρουά: Μμμ... Δεν μας νοιάζει.

Μπανανάκης: Θα το μετανιώσετε πικρά!

Νικόλας: Δε μου λες εσύ! *(στον Ζοφρουά)* Γιατί φοράς τη μάσκα; Μοιάζεις με Καραγκιόζη!

Ζοφρουά: Είναι μυστική συμμορία και επειδή είμαι ο αρχηγός κανείς δεν πρέπει να δει τη φάτσα μου.

Εντ: Ο αρχηγός; Πλάκα μας κάνεις; Γιατί να είσαι εσύ ο αρχηγός;

Ζοφρουά: Γιατί εγώ είχα την ιδέα!

(Έρχεται ο Κλοτέρ)

Κλοτέρ: Αλό, παιδιά. Γιατί τσακώνεστε;

Αλσέστ: Το σύνθημα;;

Κλοτέρ: Μμμ... περίεργο θάρρος...

Αλσέστ: Όχι, δεν περνάς! Δεν είναι αυτό το σύνθημα.

Κλοτέρ: Τι; Τι είπες; Άσε με να περάσω.

Ρούφους: Όχι, κύριε. Χωρίς το σύνθημα δεν περνάς.

Εντ: Εγώ προτείνω να διαλέξουμε τώρα αρχηγό! Λοιπόν α μπε μπα μπλομ...

Ζοφρουά: Τι λες τώρα; Στο βιβλίο αρχηγός ήταν ο πιο δυνατός. Εγώ δηλαδή.

Εντ: Τι λες καλέ; Σιγά που είσαι εσύ ο πιο δυνατός! Εγώ είμαι ο πιο δυνατός.

Μη σου δώσω καμία... *(τον σπρώχνει και ο Ζοφρουά πέφτει κάτω)*

Ζοφρουά: Αφού είναι έτσι... εσύ δεν ανήκεις στη συμμορία!

Εντ: Σιγά. Θα γυρίσω σπίτι μου να παίξω με το τρενάκι μου. Μη σου δώσω καμία.

(ο Εντ φεύγει)

Κλοτέρ: Τρομερό θάρρος, μήπως;

Αλσέστ: Όχι. Δεν μπορείς να περάσεις.

Ζοφρουά: Λοιπόν, πρέπει να αποφασίσουμε τι θα κάνουμε. Στο βιβλίο οι Ανίκητοι παίρνουν το αεροπλάνο και πάνε στην Αμερική να ψάξουν ένα ορφανό.

Ρούφους: Α, εγώ δεν μπορώ να έρθω στην Αμερική. Η μαμά δεν με αφήνει ούτε μέχρι το φούρνο να πάω μόνος μου!

Ζοφρουά: Τότε να φύγεις! Εμείς δε θέλουμε φοβιτσιάρηδες στη συμμορία μας.

Ρούφους: Δεν είναι κατάσταση αυτή! Εγώ είμαι ο πιο θαρραλέος από όλους. Αφού είναι έτσι, εγώ θα φτιάξω μια δική μου συμμορία και θα πάμε εμείς να βρούμε το ορφανό.

Νικόλας: Το ορφανό είναι δικό μας! Αν θες ορφανό, να βρεις δικό σου.

Ζοφρουά: Πάψε Νικόλα, εγώ είμαι ο αρχηγός εγώ τα λέω. Ναι, αν θες ορφανό να βρεις δικό σου. Ορίστε μας!

Νικόλας: Και γιατί είσαι εσύ ο αρχηγός; Επειδή μοιάζεις με Καραγκιόζη;

Ρούφους: Δίκιο έχει ο Νικόλας. Εγώ δεν μένω σε μια συμμορία με αρχηγό έναν Καραγκιόζη. Φεύγω.

(ο Ρούφους φεύγει)

Κλοτέρ: Αδάμαστο! Το βρήκα! Αδάμαστο θάρρος είναι!

Αλσέστ: Για περίμενε ένα λεπτό. Μην κουνηθείς. *(πάει στον Ζοφρουά)* Πέστε μου ποιο είναι το σύνθημα;

Ζοφρουά: Τι; Δε θυμάσαι το σύνθημα;

Αλσέστ: Με όλα αυτά που μου είπε, μπερδεύτηκα και το ξέχασα.

Ζοφρουά: Φοβερή συμμορία η συμμορία των Ανίκητων... Εσείς δεν είστε ανίκητοι... ανίκανοι είστε!

Αλσέστ και Νικόλας: Τι είμαστε;

Κλοτέρ: Λοιπόν, μπορώ εγώ να περάσω ή δεν μπορώ;

Ζοφρουά: (πολύ θυμωμένος) Όχι, δεν μπορείς να περάσεις! Δεν είπες το σύνθημα.

Μια συμμορία πρέπει να έχει σύνθημα, όπως στο βιβλίο. Όσοι δεν ξέρουν το σύνθημα, είναι κατάσκοποι.

Κλοτέρ: Εγώ; Κατάσκοπος;

Αλσέστ: Και εγώ βαρέθηκα να κάθομαι και να ακούω συνθήματα. Είναι ώρα για το κολατσιό μου. Εγώ φεύγω.

(ο Αλσέστ φεύγει)

Κλοτέρ: Δεν χρειάζομαι την άδειά σου για να μπω στην αλάνα.

Νικόλας: Ναι... Δεν είναι δική σου η αλάνα.

Κλοτέρ: Όλοι μπορούν να πατήσουν εδώ. Ακόμα και οι κατάσκοποι.

Ζοφρουά: Βαρέθηκα! Αφού είναι έτσι, να περάσετε όλοι... Έτσι κι αλλιώς, δεν ξέρετε να παίζετε. Θα τη φτιάξω μόνος μου τη συμμορία των ανίκητων... Κόφτε το. Δεν ξαναμιλάμε...

(ο Ζοφρουά φεύγει)

Κλοτέρ: Και τώρα; Είμαι κατάσκοπος;

Νικόλας: Όχι, Κλοτέρ. Λοιπόν, το σύνθημα είναι αδάμαστο θάρρος. Τώρα το ξέρεις και δεν είσαι κατάσκοπος!

Κλοτέρ: Ευχαριστώ, Νικόλα! Είσαι καλός φίλος. Γιατί δεν θα μου άρεσε να είμαι κατάσκοπος.

Νικόλας: Θες να παίξουμε βόλους;

Κλοτέρ: Αμέ! Λοιπόν, με ποιο χρώμα ξεκινάς;

Νικόλας: Θα ξεκινήσω με τον κόκκινο...

ΤΕΛΟΣ